

Formanden: Det vil sees, at Udvalgets Mindretal principalt foreslaaer, at Lovudkastet forkastes, og subsidiært en anden Affattelse af Lovudkastet. Dette Forslag kan imidlertid ikke komme under Forhandling og Afstemning som et subsidiært Forslag, men maa forhandles som et principalt, et selvstændigt Forslag. Det vil efter sin Bestaafenhed, og saaledes som Fremgangsmaaden har været hidtil ved deslige Forslag, blive sat særskilt under Forhandling og Afstemning først. Vedtages det, vil selvfølgelig Lovudkastet og de til samme stillede Endringsforslag bortfalde; forkastes det, gaaes der over til Forhandling og Afstemning over Lovudkastet med de til samme stillede Endringsforslag. Det er saaledes alene Udvalgets Mindretals Forslag om en ny Affattelse af Lovudkastet, der nu foreligger til Forhandling. — Jeg skal give Ordet til Udvalgets Mindretal, det 10de kongevalgte Medlem.

Udsig: Det nærværende Lovforslag troer jeg maa siges i flere Henseender at være noget eiendommeligt baade med Hensyn til den Maade, hvorpaa det er forberedt, og med Hensyn til Regjeringens Stilling ligeoverfor det. Hvad det Første angaaer, er det jo ikke forberedt ved Erklæringer fra vedkommende Autoriteter angaaende, hvorvidt den vigtige Foranstaltning, som der her er Spørgsmaal om at gennemføre, maatte kunne passe ind i den nærværende Tilstand og den nærværende Lovgivning. Udcastet er efter Motiverne kun en Copi efter et Lovforslag, som er udarbejdet i et andet Land, hvor det dog vistnok maa erkjendes, at Forholdene netop i den Henseende, hvorom der her er Tale, ere meget væsentlig forskellige fra de herværende. Jeg skal lade uomtalt, at Forslaget i selve dette Land er bleven opgivet som ikke brugbart af dem, fra hvem det er udgaaet, og det, inden det er bleven benyttet her. Den anden Særegenhed, som der er ved dette Lovforslag, er, at den høitærede Justitsminister, som har forelagt Lovudkastet, selv har erklæret, at han ikke er uden Betænkelighed ved dette af ham forelagte Udcast. Jeg troer, at man under disse Omstændigheder med god Grund vil kunne sige, at, skjøndt der i Formen foreligger et Regjeringsforslag, saa er det dog i

Virkeligheden meget snarere en Hensætning til Landstinget, om Landstinget føler sig saa overbevist om Rigtigheden af det Princip, hvorpaa Lovudkastet er bygget, og tillige om, at det, i den Form, hvori det foreligger, ogsaa kan det passe ind i den hele øvrige bestaaende Lovgivning, at det tør og vil tage Sagen i sin Haand og, om jeg saa maa sige, selv tage Initiativet i denne Sag, for at faae Loven ført igjennem. Jeg troer, at Landstinget i begge Henseender vil have ikke ringe Betænkelighed. Hvad for det Første Forholdet til den øvrige Lovgivning angaaer, kan jeg ikke lade være at nævne et maaste i sig selv mindre bethyende Factum, men som dog forekommer mig at indeholde et ikke saa ganske uoplysende Fingerpeg. Ved en privat Henvendelse til Udvalget er dette bleven gjort opmærksom paa, at, naar dette Lovudkast kom ud, saa vilde Fordemøderne ikke længer være bundne ved deres Instrux, idet den nu fastsatte Straf for Overtrædelse af denne Instrux vilde bortfalde ved Quassalberstraffen. Efterat Udvalget er bleven gjort opmærksom herpaa, har det naturligtvis fremsat et Endringsforslag, som skulde raade Bod herpaa. Det er imidlertid reent tilfældigt, at man er bleven opmærksom herpaa, og hvor rimeligt er det ikke, at der kan være mange andre Forhold at tage i Betragtning, som hverken de norske Lovconcipter, eller Udvalget med det Materiale, der har staaet til dets Raadighed, have kunnet tage tilbørligt Hensyn til. Jeg skal saaledes nævne en enkelt Detail, som jeg senere er bleven opmærksom paa. Efter en temmelig ny Lov, nemlig Loven om Barbeer- næringen af 1861, maa Ingen aarelade, uden at han isorveien har aflagt Prøve paa, at han forstaaer det. Hvorledes skal der nu forholdes dermed efter nærværende Lov? Gaavel Udcastet som Udvalgets Fleertal ere fremdeles gaaede ud fra den Forudsætning, at der er bestemte Regler om, hvilke Medicamenter der ikke maae udleveres af Apothekerne i Haandkøb uden imod Recept. Jeg vilde nu ansee det for meget ønskeligt og tilmed nødvendigt at erholde nærmere Oplysning om, hvad det er for Regler, man herved har sigtet til. Jeg veed vel, at der er ældre Bestemmelser i saa Henseende, der endogaa ere temmelig strenge, men